

blev den heldigste Støtte for Venstre under Agitationen. Og hvis man vil lægge Mærke til, vil man se, at disse saglige Krav ikke tog Skade under Behandlingen. Thi hver Gang Skattelovene blev brugte til politisk Manøvre, vandt de demokratiske Tanker i dem Terrain. Disse blev den Tribut, som det gamle System maatte svare til det ny; og det var det, som gjorde, at det gamle Systems Tilhængere lidt efter lidt, stærkere droges over mod det ny. Det var den Betydning, som den saglige Handling fik rent storpolitisk set.

Med Hensyn til den reelle Vinding gennem Behandlingen, skal jeg som et Bevis paa, at det ikke er nogen tom Paastand, naar jeg har hævdet, at Skattelovene ikke have taget Skade, minde om, at det, der er naaet gennem den saglige Behandling under de politiske Manøvrer, der ere foretagne, ikke har været saa ganske lidt. Jeg skal minde om, at da Reedtz-Thott første Gang fremlagde sine Forslag, var der ikke i disse nogen stigende Skala i den Forstand, hvori vi nu tage det. Der var ganske vist en stigende Skala gennem det skattefrie Minimum, og det blev modtaget fra Venstres Side den Gang som noget, der kunde anerkendes og accepteres, fordi det vistnok var det eneste opnaaelige, men det blev aldrig anerkendt, at man derved naaede det; som man egentlig havde ønsket gennem en stigende Skala for Indkomst- og Formueskat. Desuden var Formueskatten meget lav. Ærede Medlemmer ville erindre, at den kun var anslaaet til $\frac{3}{10}$ pro mille, 30 Øre af 1000 Kr. Nu er der derimod naaet, at vi staa med en progressiv stigende Skala, som er af overordentlig Værdi, samtidig med, at vi have faaet det skattefrie Minimum betydeligt forhøjet. Det er et ikke ringe Fremskridt, der her er naaet. Desuden er der naaet dette, at vi, som allerede nævnt, have faaet et andet Grundlag for Kommunernes Beskatning for de faste Ejendommers Vedkommende, som er af overordentlig Værdi. Der findes vel snart ingen i denne Sal, som ikke er stemt for den kommunale Ejendomsskyld. Jeg ved vel, at der findes enkelte, som ikke se med de samme milde Øjne paa Statsejendomsskylden. Men jeg har dog ikke været i Stand til at kunne finde no-

gen virkelig Begrundelse, hvorfor den ene Form for Ejendomsskyld skulde være god og brugelig, medens den anden ikke er det. Desuden vandt vi gennem Forhandlingen at opnaa forsvarlige og gode Overgangsbestemmelser for Ejendomsskylden, saa at Overgangstiden for den kommunale Ejendomsskyld nu er bleven 20 Aar. Det er et ikke ringe Resultat, der er naaet. Vi have opnaaet at faa en fortrinlig Fordelingsmaade for Statstilskuddet til Kommunerne, og det turde vel ogsaa nævnes som et udmærket opnaaet Resultat. Og nu i denne Rigsdagssamling have vi opnaaet at faa Besættningens og Inventarets Værdi fradraget saavel fra Statsejendomsskylden som fra den kommunale Ejendomsskyld. Flertallet af dette Ting vil anse dette for at være en Ændring af meget stor Betydning. Vi have fremdeles faaet Formueskatten yderligere forhøjet fra $\frac{1}{2}$ til 0,6 pro mille, vi have opnaaet at faa delvis Erstatning gennem Ejendomsskylden og Formuebeskatningen for Tiendeafløsnings. Jeg betragter dette som et meget stort Fremskridt, og vi have endelig opnaaet en bedre finansiel Balance, end nogen af de tidligere Skattelove bød.

Med disse Kendsgerninger for Øje er det, jeg tillader mig at paastaa, at den saglige Behandling af Skattelovene har ikke taget Skade, fordi Skattelovene have indeholdt et politisk Moment, tværtimod. De demokratiske Krav for Skattelovene ere ikke glemte under Hensyn til det politiske, paa ingen Maade, og hver eneste Gang vi have behandlet Skattelovene, er der vundet saglige Sejre paa Loven. Jeg tænker, at jeg har Lov til at paastaa, at vi ere komne langt videre end vi, den Gang Ministeriet Reedtz-Thott første Gang forelagde disse Lovforslag, havde Grund til at vente og haabe.

Det er blevet sagt — det er ogsaa en Ting, som jeg lige flygtig skal berøre — at Skattelovene nu ikke ville blive modtagne med samme Glæde ude i Befolkningen som tidligere. Jeg tror, det er en fuldstændig Misforstaaelse. Jeg er ikke i Tvivl om, at Skattelovene ville blive modtagne af Befolkningens store, brede Lag med meget stor Glæde. Det er ganske naturligt, at den Gang Skattesagen første Gang var i Opløb, da den første Gang